

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

nr. 3129
18.10.2006

Biroul permanent al Senatului
Bp 418 126.10.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind regimul juridic al locuințelor de serviciu*, inițiată de domnul deputat Vasile Filip Soporan din Grupul parlamentar al PSD (Bp. 418/2006).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca scop crearea unui nou cadru legislativ în materia locuințelor de serviciu, prin "*asigurarea spațiului locativ pentru cazarea personalului autorităților administrației publice și a agenților economici din structura lor, precum și a membrilor de familie, în preajma locului de muncă*".

II. Propuneri și observații

1. Precizăm că, în prezent, domeniul locuințelor de serviciu este reglementat de mai multe acte normative, și anume:

- Legea locuinței nr. 114/1996, republicată;
- Normele metodologice pentru punerea în aplicare a Legii locuinței nr. 114/1996;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice, cu modificările și completările ulterioare;

- Hotărârea Guvernului nr. 69/2005 pentru stabilirea unor măsuri privind cazarea și transportul persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică numite sau funcții asimilate funcțiilor de demnitate publică;

- Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.

Totodată, în raport de propunerea prezentată, precizăm că, locuințele de serviciu nu reprezintă un fond locativ specific instituțiilor publice și unităților din subordinea acestora, acestea fiind realizate și de agenți economici cu capital privat.

De altfel, așa cum sunt definite în legislația aflată în vigoare, locuințele la care face referire inițiatorul îndeplinesc condițiile locuințelor de intervenție, sau a locuințelor de serviciu realizate din fonduri bugetare, care nu se vând și care sunt închiriate în condițiile contractului de muncă.

Pentru locuințele de serviciu se are în vedere totuși posibilitatea de a fi vândute atunci când își pierde această destinație, datorită faptului că activitatea care a generat realizarea locuințelor respective s-a restrâns sau a încetat.

2. Prevederile **art. 1 alin. (1)** sunt redundante față de cele din legislația în vigoare cu privire la definirea noțiunii de locuință de serviciu și exclud unitățile economice cu capital privat care construiesc, dețin, administrează și exploatează asemenea locuințe.

3. Apreciem că **alin. (2) al art. 1** limitează, prin definire, autoritățile administrației publice și în contextul prevederilor art. 4 alin. (3) nu ține cont de prevederile Legii nr. 562/2004 privind autorizarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională de a vinde personalului propriu unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, **alin. (2) și (3) ale art. 1** impun constituirea instituțiilor publice după alte reguli decât cele stabilite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, având în vedere că realizarea de locuințe de serviciu presupune promovarea de obiective de investiții publice sau a unor achiziții publice.

4. La **art. 2 alin. (1)** prevederile sunt superflue, atâta timp cât locuințele de serviciu se închiriază pe bază de contract anexă la contractul de muncă, potrivit alin. (2).

5. Prevederile **alin. (3) ale art. 2** sunt de fapt prevederi contractuale iar datele de referință pentru "*rezilierea*" contractului sunt ambigue în contextul în care se referă la două evenimente care se pot produce la date diferite. Mai mult decât atât se presupune că valabilitatea contractului de închiriere poate continua

și după încetarea raporturilor de muncă, cu toate că acest contract este stabilit ca anexă la contractul de muncă.

6. Prevederile **art. 4 alin. (1)** reprezintă o ingerință în activitatea de administrare a locuințelor de serviciu, aflate în patrimoniul unor instituții publice sau a unor unități economice, activitate care este, potrivit legii, în atribuția acestora și nu în atribuția chiriașilor. Schimbul de locuință nu poate fi lăsat la latitudinea/opțiunea chiriașilor ci a deținătorilor proprietăților respective.

7. **Art. 4 alin.(3)**, pe lângă faptul că prezintă dezacorduri gramaticale, se limitează numai la interdicția vânzării locuințelor, conducând la ideea că sunt permise alte forme de înstrăinare a acestora, principiu nede dezvoltat de inițiator.

8. Prevederile **art. 5** anulează posibilitatea de realizare a locuințelor de serviciu de către instituții și unități economice cu capital privat sau care nu reprezintă autorități ale administrației publice, în sensul definit la art. 1 alin. (2) din inițiativa legislativă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU – TARICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului